

Zitřek

ČESKOSLOVENSKÝ OBČASNÍK

Prosinec 2007 Číslo 11 Ročník 3

www.zitrek.ic.cz

Chcel azda Ježiš chudobu?

NEZÁVISLÝ OBČASNÍK LEVICOVĚ SMÝŠLEJÍCÍ MLÁDEŽE

„UČEBNICA NÁBOŽENSTVA“, pre slovenské ľudové školy /J. Baláž, Bratislava 1931, str. 30/ zvyrazňuje právo bohatých a otvorene ponižuje chudobného človeka. Vnímajú to dnešné, najmä mladé generácie ako spravodlivé a čestné učenie? Určite nie. Je to smutné učenie rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku. Chcel to azda tak aj zakladateľ kresťanstva? Nemožno sa predsa stotožniť napríklad s takýmto textom učebnice, že: „kto má, bude mu dané, ale od toho, kto nemá bude mu vzaté i to, čo má“. Dnesní po väčšine schudobneli ľudia, najmä na východe Slovenska, aj trochu rozmýšľajúci, to môžu chápať ako náboženskú filozofiu, ktorá má za cieľ spolu so štátnou, držať ľudí na uzde. Otrásná filozofia! Rímskokatolícka „Učebnica náboženstva“ pôsobí na človeka zdrvivúco aj v tom, že neuzitočného sluhu(!), rozumie, chudobného človeka treba vhodit' do zovnútornej, teda vonkajšej temnosti! V onej strašidelnej temnosti bude potom plač a škripanie zubov. Hrôza čítať. Aj keď doterajší pápeži, ktorým sa pripisuje veľká, až neskromná moc, náboženské učebnice trochu poopravujú, čím vlastne priznávajú, že ponižujú človeka. Za poznámku stojí, že funkcionári pápeži, tiež pochádzajú z chudoby a nejedni vie, čo je to trpieť chudobu. Žit' skromne, žiaľ, po nástupe k cirkevnej moci na to často zabúdajú a žijú v oblakoch. A tak si myslíme, že nie je na škodu si zalistovať v publikáciách vysokoškolských pedagógov, ktorí sa zaoberajú „rozkvetom“ rímskokatolíckej cirkvi na Slovensku. O určitom nebezpečí pre ňu dokonca varoval vatikánsky úradník Ján kardinál Tomko na Mariánskej hore v Levoči, starý východniar a za rovno s ním aj Jozef Viktor Adamec diecézny biskup z amerického mesta Altoona z Jonstownu dňa 5.7. 2007 počas homílie v Nitre. Na mnohé skutočnosti, ktoré sa týkajú rímskokatolíckej cirkvi upozorňuje aj Ján Chrizostóm kardinál Korec slovami, že je treba zdravo rozvíjať národný život. Takto upozorňoval svojším spôsobom cirkevný emeritaz v júli 2007 na celonárodných oslavách na Devíne, že na Slovensku je čosi akože nakrivo. Treba súhlasiť. Lenže nezabúdajme na slovenského roľníka, robotníka a inteligenciu. Nechce aby ju do nekonečna ktosi strašil peklo, ako to prinášajú niektoré rímskokatolícke žiacke učebnice, ešte z čias kňaza Dr. Jozefa Tísa a klerikálneho Slovenského parlamentu. Na Slovensko sa vrátil dravý kapitalizmus. Iste mu pomáhala aj rímskokatolícka cirkev, lebo s ním sa dobre káže a pouča veriacich. Raz darmo, kapitál a rímskokatolícka cirkev idú ruka v ruke. Chudoba, ako píše spomínaná kniha o náboženstve pre deti je podľa cirkvi mravná. V dnešnej dobe čudná logika. Argumentuje sa, že kresťanstvo posväcuje sociálnu nerovnosť a nespravodlivosť vo všetkých formách. Schvaľuje právo bohatých, žit' z práce chudákov. Robotníkov a roľníkov. Taká je pravda. Ale chcel to pred dve tisíc rokmi azda aj Ježiš? Asi nie.

Pre Avantgardu - Jevgenij Maxim

Spoved' bývalého neonacistu: Vodca rozhodol koho si podáme

Neonacisti nemajú problém zmlátiť, a

ako ukázali udalosti posledných dní, ani zabiť. Bezdôvodne! Len preto, že niekto má dlhšie vlasy... Mladší z nich cítia silu a podporu skupiny, starší sledujú veria v „čistú rasu“. Odporné a odsudiahodné myšlienky a činy. Človek, ktorý sa predstavil ako Peter (26), patrila vyše 6 rokov k tým tvrdému jadrú. Dnes všetko hlboko ľutuje, no aj tak nikdy nezabudne na zverstvá, ktoré robil. Snaží sa zabudnúť. A žit' normálny život. Ako ste sa stali prívržencom neonacistov? - Mal som trinásť rokov. Mój brat k nim tiež patrila, išiel mi príkladom. Prislusnosť k veľkej skupine a mlátenie ľudí sa mi veľmi zapáčili. Čo si myslíte o útokoch, ktoré sa v týchto dňoch zostrili? - Je ich asi menej, čo má naopak za následok, že silnie tvrdosť jadra. Útoky sú ostrejšie a brutálnejšie, ľudia sú lepšie organizovaní. Je to vidieť aj v prípade zabitia študenta na nábreží. O čom rozmýšľa chlapec, ktorý prichádza do partie neonacistov? - V podstate ide o akýsi nábor davovou psychózou. Veľkí ľudia, krik, tetovanie. Vidíte svojich veľkých členov, ktorí sú vašim vzorom. Ide o pocit, že k niekomu patríte. Možnosť využívať neobmedzenú silu partie. Keď sa mladý človek stane neonacistom, určite nerieši kult rasizmu a viery v nejakú „čistú rasu“. Neskôr však áno. Podľahne skupine a začne veriť aj on sám. Čo si myslíte o extrémistických prejavoch dnes? - Nevieam, ako som mohol v niečo také veriť, bol som hlúpy a obmedzený. Dnes je napríklad mojim veľmi dobrým priateľom práve Róm. Na niečo podobné som v minulosti ani nepomyslel. Podľa čoho ste si vyberali svoje obeť? - Na tom nikdy veľmi nezáležalo. Nemali sme dôvod, prečo ten alebo onen. Stačilo, keď nám nebol sympatický. Jednoducho sme chceli niekoho rozbiť, demonštrovať silu skupiny. Aká je v neonacistických skupinách hierarchia? - V každej skupine je vodca, človek, ktorý je najsilnejší. On urobí prvý krok. Len čo zaútočí, nasledujú ho ostatní. Aké ste mali zbrane? - Celkom bežný bol nôž a boxer. Každý tretí mal ostrú alebo plynovú pištoľ. Plynové aj používali. Na koľkých útokoch ste sa zúčastnili? - Asi stovky ročne, od ľahkých až po surové. Bodanie bolo tiež ich súčasťou. Mali ste konflikt s policiou? - Na začiatku si nás takmer nevšímali. Spravili sme 10 - 12 útokov za noc a v pokoji sme sa pobrali domov. Až okolo roku 2002 policajti pritrhli. Každý piatok a sobotu posilnili hliadky, vtedy sme totiž „uradovovali“ v meste. Začali nás zapisovať, kontrolovať totožnosť. Keď k niečomu prišlo, mali sme problém. Útočili ste na bezbranných a nevinných ľudí. Prečo? - Viem, nebolo to správne. Boli to hlúpe, zbytočné a nezmyselné veci. Prestal som s tým. Veľmi ľutujem a mrzí ma, že som k nim patrila. Ľuď, čo to robia, dnes odsudzujem. Prečo ste sa rozišli s neonacistami? - Vyskúšal som marihuanu, čo je v partii neprípustné. Začal som rozmýšľať, čo sa to deje, uvedomil som si, že to, čo robíme, nie je v poriadku. A bol som svedkom veľmi brutálnej bitky. Chlapca s dievčaťom rozbili úplne na „kašu“, viac ako kdekoľvek predtým. Aké je zloženie neonacistických skupín? - Rozmanité. Od žiakov základných škôl po hístku vysokoškolskôv. Sú medzi nimi chudobní ľudia, ale aj z lepších rodín. V podstate celá škála. Existovalo prepojenie na policiu, armádu alebo politiku? - Áno. Určití ľudia boli policajti, ale ich

KRÁSNÉ VÁNOCE A ŠĎASTNÝ, NOVÝ, RUDÝ ROČEK

nadriadení to netušili. Títo ľudia mali prehľad a patrične to využívali. Zdroj: Nový Čas

Cenzura dôkazů o kolaboraci církevních představitelů s nacisty!

Česká televize (ČT) nemohla odvysielat' dokumentárny film, na ktorom biskup z čias vojnového slovenského štátu Ján Vojtaššák zdravil nacistickým pozdravom. ČT to neumožnil slovenský Ústav pamäti národa (ÚPN), kde dokument vznikol. Napísal to dnes denník Sme, ÚPN sa však bránil, že biskupovo „hadjovanie“ nebolo dôvodom, prečo ČT nezískala povolenie dokument použiť. Bývalý spišský biskup Vojtaššák patrí k známym postavám slovenskej histórie. Viacerí zástupcovia rímskokatolíckej cirkvi sa usilujú o jeho blahorečenie a poukazujú na to, že Vojtaššák za komunizmu pre svoje názory dlhé roky trpel vo väzení. Blahorečenie však komplikuje práve sporná biskupova minulosť za druhej svetovej vojny. Vtedy bol podpredsedom vysokého štátneho orgánu Štátnej rady, ktorej sa vycítajú antisemitské opatrenia za slovenského štátu. Dokumentárny film pripravila režisérka Kristína Vlachová, ktorá neskôr z ÚPN odišla. Film s názvom Cesty nádeje sa venuje najmä záchrane židov z východoslovenských Medzilaboriec. Česká televize ho podľa Sme chcela odvysielat' minulý týždeň. Na zábere je vidieť, ako biskup

nasnímaný z profilu zdraví zdvihnutou pravou rukou vtedajšieho slovenského prezidenta Jozefa Tísa. Biskup sa na dokumente objavil bez popisku s jeho menom, zástupca židovskej náboženskej obce a bývalý zamestnanec ÚPN však Sme potvrdili, že ide práve o Vojtaššáka. ÚPN tvrdil, že sa mu nepodarilo včas získať autorské práva od Krátkeho filmu Praha a Slovenského filmového ústavu, ktorých zábery boli vo filme použité. „Situáciu riešime,“ povedal podpredseda správnej rady ÚPN Ján Ondriaš. Obviňoval aj Vlachovú, že po jej odchode sa zistili viaceré nedostatky „v oblasti administratívy i samotnej tvorby dokumentárnych filmov“. Bývalý šéf sekcie dokumentácie ÚPN reklama Miroslav Lehký však namietal, že záležitosť sa dala vyriešiť rýchlejšie a naznačil, že dôvodom zdržania môže byť nechota ústavu pod novým vedením nominanta SNS Ivana Petranského zverejňovať dokumenty z obdobia nacizmu. „Ústav pamäti národa má hlavné poslanie šíriť vedomosti o praktických totalitných režimoch. Je pre nás dosť nepohopiteľné, keď sa takáto príležitosť nevyužije,“ doplnil Jozef Weiss z kancelarie Ústredného zväzu židovských náboženských obcí. Dokument by sa podľa vyjadrení ÚPN nakoniec predsa len v ČT mohol objaviť neskôr. ÚPN chce podľa Ondriaša o odvysielaní dokumentu s ČT rokovať. Očakávam, že na to budú splnené podmienky v najbližších týždňoch,“ tvrdil Ondriaš. Zdroj: ČTK

Revolution is in, revolution makes free!